

Neděle Božího milosrdenství

Po těch slovech jim ukázal ruce a bok.

Navečer toho prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ **Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se.** Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme

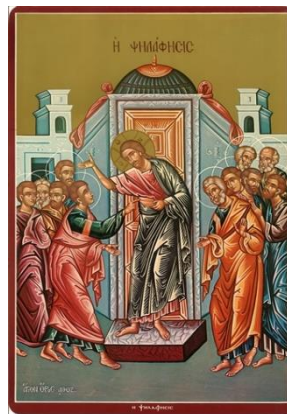
Pána!“ On jim však odpověděl: „**Dokud nevidím na jeho rukou jizvy po hřebech a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím!**“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „**Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebud nevěřící, ale věřící.**“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili!“ (J 20,19-29)

Hřeby mu probodly ruce, kopí mu rozřízlo bok a on si chtěl uchovat jizvy po svých zraněních, aby uzdravil srdce svých učedníků z bolesti pochybností. (Sv. Augustin)

*Ačkoli byl Jan jako jediný z Dvanácti přítomen u kříže, Ježíš večer po svém vzkříšení ukázal všem své ruce a bok. Znamení svých „ran milosrdenství“ učinil nesmazatelným znamením své lásky a svého vítězství nad smrtí. Stejně jako si přál nést svůj kříž jako to nejcennější, co má (...), chce se apoštolům zjevit se znamením svých ran, věčným projevem „velké lásky, kterou si nás náš Bůh, bohatý v milosrdenství, zamiloval“ (srov. Ef 2,4). Již v Iz 49 Bůh říká Izraeli: „Myslel sis, že jsem na tebe zapomněl, že jsem tě opustil?“ (srov. Iz 49,14) Ne, „hle, vryl jsem si tě do dlaní svých rukou“ (Iz 49,16). To chtěl Ježíš říct apoštolům: *Jste navěky vryti do dlaní mých rukou, jste vryti v ráně mého boku. Až ve slávě uvidíme Ježíše, budeme o těchto ranách milosrdenství uvažovat jako o nejsvětlejším místě jeho oslaveného svatého lidství, jako o pochodni osvětlující nebeský Jeruzalém, a „v místech těchto ran se objeví zvláštní krása“.* (sestra Marie-David Weill)*

Velmi známá, a dokonce příslovečná je scéna s nevěřícím Tomášem, která se odehrála osm dní po Velikonocích. Zpočátku nevěřil, že se Ježíš zjevil v jeho nepřítomnosti, a řekl: „Dokud nevidím stopy po hřebech na jeho rukou a nevložím svůj prst tam, kde byly hřeby, a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím“ (J 20,25). Tato slova v podstatě prozrazují přesvědčení, že Ježíš je nyní rozpoznatelný ani ne tak podle tváře, jako podle ran. Tomáš se domnívá, že charakteristickými znaky Ježíšovy identity jsou nyní především jeho rány, které zjevují, do jaké míry nás miloval. A v tom se apoštol nemýlí.

(Benedikt XVI.)

Modlitební koutek

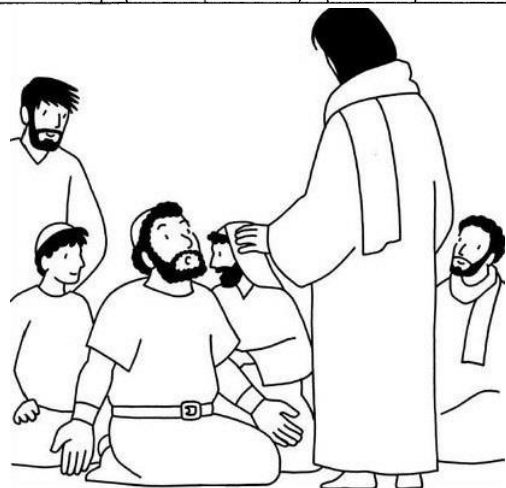
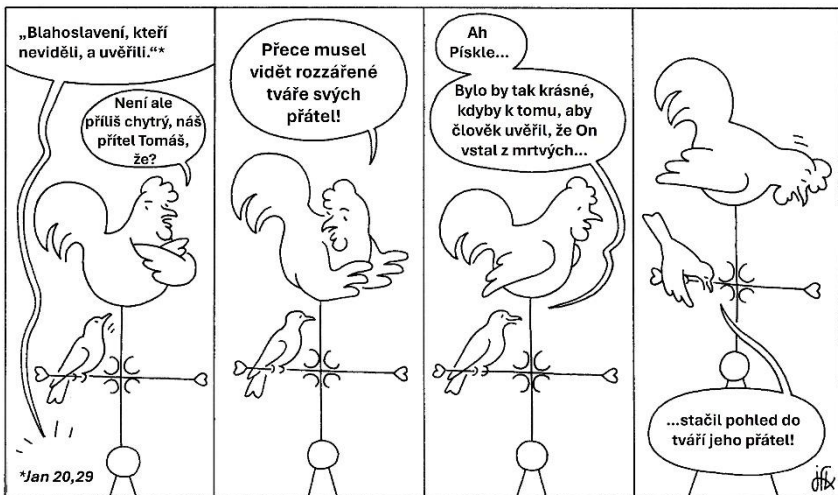
Pane Ježíši Kriste, učil jsi nás být milosrdnými, jako je milosrdný nebeský Otec, a řekl jsi nám, že kdo vidí tebe, vidí Otce. Ukaž nám svou tvář a budeme spaseni. Tvůj láskyplný pohled osvobodil Zachea a Matouše z otročení penězům, cizoložnici a Marii Magdalénu od hledání štěstí jen ve stvořených věcech, přiměl Petra plakat, když tě zradil, a zaručil kajícímu zločinci ráj. Dej, ať každý z nás slyší tvá slova určená samařské ženě, jako bys je říkal nám: „Kdybys tak znala Boží dar!“ Ty jsi viditelnou tvář neviditelného Otce, Boha, který projevuje svou všemohoucnost nejvíce odpouštěním a milosrdenstvím: dej, ať je církev pro svět tvou viditelnou tvář, tvář svého Pána, vzkříšeného a oslaveného.

Ty jsi chtěl, aby také tvoji služebníci byli podrobni slabosti, a tak mohli soucítit s těmi, kdo se potýkají s nevědomostí a omylem: dej, ať každý, kdo se s jedním jediným z nich setká, zakusí, že ho Bůh očekává, miluje a odpouští mu. Sešli svého Ducha a posvěť nás všechny jeho pomazáním, aby tvá církev s obnoveným nadšením mohla přinášet radostnou zvěst chudým, vyhlásit svobodu zajatým a zdeptaným a navrátit zrak slepým.

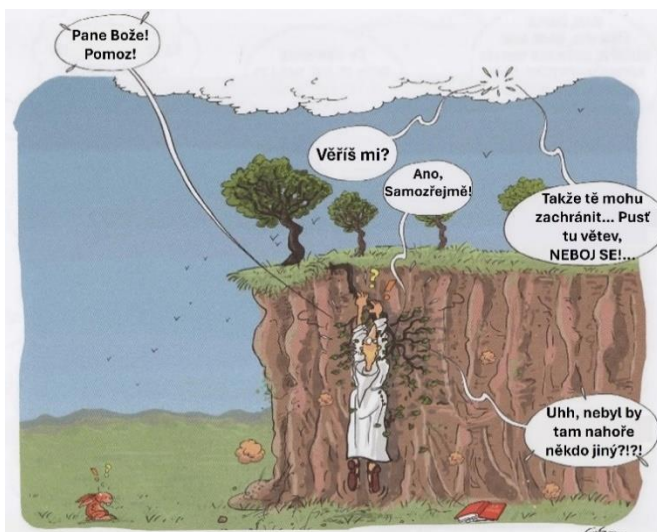
Na přímlovu Panny Marie, Matky milosrdenství, o to prosíme tebe, jenž žiješ a kraluješ s Otcem a Duchem Svatým na věky věků. Amen. (Papež František)

Milí přátelé, dnes je neděle Božího milosrdenství. Ježíš se svým učedníkům ukazuje vzkříšený. Nepoznávají ho, dokud nevidí stopy umučení na jeho oslaveném těle. **Abychom se setkali se vzkříšeným Kristem, musíme přijmout jeho nekonečnou lásku k nám. Trpěl, zemřel na kříži, za mě, i za tebe.** I tvé jméno je vryto v ranách jeho rukou. Bůh nás miluje od věčnosti. Jestliže Kristus zemřel na kříži, bylo to proto, že s námi chtěl strávit věčnost. Věříš tomu? Věříš tomu natolik, abys změnil svůj život?

Dnes večer vás zvou, abyste strávili chvíli v tichu pod Božím pohledem, jednoduše se nechali milovat a věnovali mu čas, abyste mu poděkovali. Vaše Loudalka

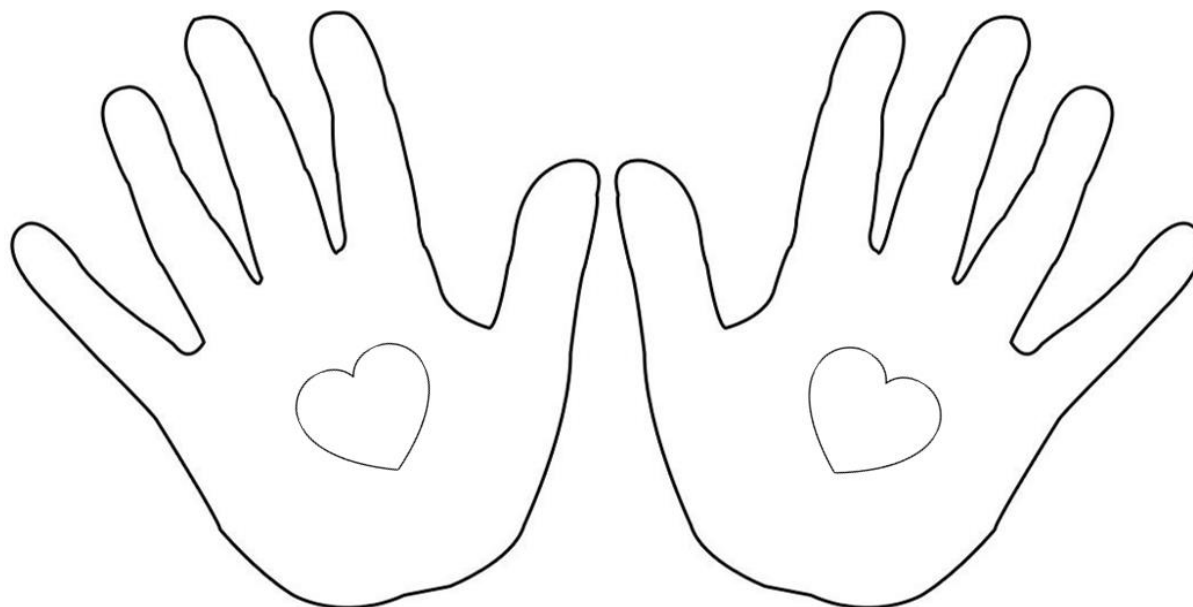

Potom vyzval Tomáše:
 „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“

Modlitební koutek

Pane, Ty mě miluješ takového, jaký jsem, a ne takového, o jakém sním, že bych chtěl být. Nauč mě žít s mými stíny i s mým světlem, s mou mírností i hněvem, s mým smíchem i slzami. Pomoz mi přijímat se takového, jakého mě přijímáš Ty, milovat se tak, jak mě miluješ Ty. Osvoď mě od dokonalosti, kterou si chci dát, otevři mě svatosti, kterou mi chceš udělit. Amen

Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.

I ty jsi Bohem milován. Ježíš zemřel na kříži, aby zachránil především tebe. Jsi milované Boží dítě. Věříš tomu?

Vystříhni obě ruce a proužek s veršem z evangelia, který jsme dnes společně četli. Vybarvi je a nalep na barevný papír, jak je znázorněno na fotografii. Výrobek si můžeš pak nechat například v pokoji nebo vedle obrázku, který ti pomáhá se modlit, abys nezapomněl, že tě Ježíš miluje.

